

[Kulturministeren]

holdning, som Danmark altid har haft, nemlig at være åben over for et pragmatisk, bredere internationalt, herunder europæisk, kultursamarbejde. Resolutionen blev i øvrigt forberedt og principvedtaget under det danske EF-formandskab i anden halvdel af 1987.

I overensstemmelse med gældende procedure blev Folketinget i maj måned 1988 orienteret om resolutionen forud for EF-kulturministermødet i Bruxelles. Da Folketingets Markedsudvalg ikke var konstitueret på det tidspunkt, blev Folketingets partier orienteret af statsministeren, dels skriftligt og dels på et møde.

Som konkrete eksempler på, at hensynet til bl.a. de nordiske lande opfattes seriøst af Kommissionen og de øvrige EF-lande, vil jeg godt nævne en resolution fra 1985 om et informationsteknologisk samarbejde mellem biblioteker. I forbindelse med resolutionens vedtagelse blev det på dansk foranledning accepteret at inddrage tredjelande – også ud fra den betragtning, at Sverige sammen med England, Holland og Danmark er langt fremme på dette område. De nordiske lande er involveret i det allerede igangsatte forarbejde, og de er inviteret til en midtvejskonference, som Kommissionen afholder i marts måned.

Et andet eksempel er afholdelse af et arrangement, som hedder Europas kulturby, hvor andre end EF-lande deltager i aktiviteterne.

Et tredje eksempel er etableringen af et pilotprojekt til støtte af oversættelse af litterære værker med speciel vægt på »de mindre bogområder«, som det siges.

Det er imidlertid ikke kun i Bruxelles, at vi forsøger at involvere tredjelande. Danmark informerer på mange planer og gennem mange kanaler løbende de nordiske lande om drøftelser og initiativer inden for EF. Således orienterer både undervisningsministeren og jeg på næsten alle møder i Nordisk Ministerråd – det, der hedder kultur- og undervisningsministermøderne – om de ideer og forslag, som fremkommer i EF. Dette sker ikke bare for informations skyld, men også for at høre synspunkter fra de andre nordiske lande og for at skabe interesse for eventuel deltagelse eller forberedelse af deltagelse.

Denne information sker også i Nordisk Ministerråds embedsmandskomité på kultur- og undervisningsområdet, og der er kontakter mellem embedsmænd i de nordiske landes kul-

tur- og medieministerier. Disse departementale kontakter foregår også på det rent tekniske og lovforberedende plan.

Mange spørger sig, om gennemførelsen af det indre marked ved udgangen af 1992 også vil få indflydelse på den kulturelle sektor i bredeste forstand. Vil det indre marked kunne skabe problemer for dansk kultur og dansk kulturliv og for nordisk og europæisk kultur, eller vil der ligge positive muligheder og udfordringer forude? Jeg har derfor besluttet at afholde en konference om dette spørgsmål i slutningen af april måned på Brandbjerg Højskole. Til denne konference er indbudt kulturpersonligheder, institutionsfolk og politikere. Jeg har også indbudt kulturministrene fra de øvrige nordiske lande og andre nordiske repræsentanter. Formålet med konferencen er at starte en åben, fordomsfri debat om problemer og muligheder i det kommende nationale og europæiske kulturpolitiske samarbejde. Konferencens titel er »Danmark som europæisk kulturnation på tærsklen til det indre marked«.

Jeg mener således, at regeringen og dens embedsmænd aktivt gør, hvad der er realistisk muligt for at øve indflydelse på de kultursamarbejdsinitiativer, som opstår EF-landene imellem, og for at skabe forbindelse mellem arbejdet i EF og de andre nordiske lande. Regeringen forsøger således at være brobygger i den forstand, at man prøver at bygge, om jeg så må sige, Øresundsbroen og broen over Østersøen samtidig med Storebæltsbroen – i hvert fald så længe vi udelukkende taler om europæisk kulturpolitik.

Vi gør altså, hvad vi kan, for at inddrage Norden også i relation til initiativer fra EF-lande og Kommissionen, men vi kan naturligvis ikke tvinge de nordiske lande, såfremt de ikke er interesserede i deltagelse i konkrete projekter. Regeringen mener heller ikke, at man på baggrund af en eventuelt manglende interesse i de andre nordiske lande skal isolere sig negativt i EF-samarbejdet, såfremt dette på længere sigt vil være til gavn for et bredere europæisk kultursamarbejde.

Danmarks nære relationer til Norden viser sig også i arbejdet i andre europæiske og internationale organisationer, f.eks. Europarådet. Alle de nordiske lande deltager i Europarådsarbejdet, Finland endda som fuldt medlem fra maj i år.